

ὁ ἄπρος χρόν παρέρλετο, οὐτ' τοῦτον παρελύσ'· ἀλλ' ὡσαύτως
ἀγάλων ἀρκαιὸν συμπνέπι πορομένο ἀκμητι, τοῦ ζωτικῆ
καὶ παμφαῶς ἐπιπλοισύματ'· ἐβῶ δὲ τὸν τ' δικαιοσύνη
ἡλίον χρ' καὶ δημιούργον ἀφ' ἡρώων τῶ σήμερον ὁρῶν τ' καὶ γὰρ
ποιούμενον προόδον, τ' αὐτ' μετ' τοῦ δαδ' ἀδ' ἡ προαίτου ὡς ἡ γαλιῶσατο
καὶ αὐτὸς ὡς νυμφίος ἐκ πορομένο ἐκ πασῶν αὐτ' ὡς γίγασ
δραμ' ὁδὸν αὐτοῦ καὶ διὰ μέσην ἐλάσασθαι τῆς ἰλῆμ· καὶ χεδιάσαι
καινότετον θεῖαν βοῦν· ἡ μὲν γὰρ β' ζοδος αὐτ' ἀπ' ἀκρου τοῦ ὁσῶν.
Ὁ κ' ἠθεν γὰρ ἀνσκφοίτητος, τῶ τῆς ἡμετέρας σοφίας ὁδὸν τέμν'
ἡρξάτο· τὸ δὲ κατὰ τὴν αὐτοῦ ἕως ἀκρου τοῦ ὁσῶν τοῦτέστι τῶ 10
κατωτάτ' τ' ἀλ' μερῶν· ἐκ' ἠ γὰρ ὅτ' οἰκονομίας πεπρατῶτ'
δρόμ'· ἵνα μὲν δὲ τ' ὑποτῶ τῶ ζωρογόνον τούτ' θεῖμ' κρουβησιων.
καὶ κ' ἠθεν αὐθίς ὡς ἀπὸ δυσμενῶν ἐὼς ἀνέχε· καὶ ἄστ' αὐτ'
ὁσῶν χωρὸν ἀποκαθίσταται· πρὶν ἡ μὲν τ' ἐδύσεται ἡν αἶδα οἰ
καὶ ἐρνεκὺ ἐσσί φαίνη, πρὶν πεμφεγῶς ἀκτῖνα θάραν φων· 15
καὶ τὸν τετραήμερον νσκερὸν ἀνεξωπύρησ' δι' αὐτῆς· κακτῶν
ψυχρῶν τ' ἀλ' χραμῶν ἀνάλκυσ'· ἐπὶ ὁσῶν τῶ τ' πολεμῶ
σήμερον· καὶ τὸν παρόντ' χεδιάσθαι θεῖαν βοῦν, ὅτῃς σίωη
πραῶς βασιλῆς· οὐχὶ πτόων ἐπιχευσοφαλάρου κελήτος
ἢ ἄλλως ἐπιχευσοκομητ' δίφρου ξωαεῖ κοόμενος· ἀλλ' ὡσαύτ' 20
πτωχικῶς πενίχρως ἐποχοῦμεν· ἡ κροβολίσαστο τὸν θάνατον
ὁσῶν βασιλῆς· καὶ τῆς τοῦ ἀδου προνομῆς ἐναγ' ἡρξάτο·
καὶ τῶν κ' ἠθεν λαφύρων ὄβραλετο πρὸ τ' ἄφου τοῦ φίλου μενον
λάβανρον μόνη φωνῶ· δ' ἡλίαν τ' τ' τυρανν' ὁχυρώματα ἔθετο
καὶ σκμῆσθαι τῆς φάρυγος τοῦ παμφαῶς θηρὸς τοῦ ἰλίου προβάτ' 25
ὁποιμ' ὁ καλὸς ἀνεάσασθαι ἐν τ' οἰκ' ἡσασθαι τῶ τ' λ' ἡσασθαι
συλαβῶν ἡ χολησθαι· ἀλλ' ὡσαύτ' ἡ τῆς φωνῆς μόνον ἀκούσ